

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2017:047.000106

Dosar nr. 1119/108/2017

Operator 2711

R O M Â N I A  
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA  
SECȚIA PENALĂ

DECIZIA PENALĂ Nr. 106/CO  
Ședința publică de la 25 Mai 2017  
Completul compus din:  
PREȘEDINTE Gheorghe Bugarsky  
Grefier Adriana Beche

Pentru astăzi s-a stabilit termen de pronunțare asupra contestațiilor formulate de D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Arad și contestatorul TENDER OVIDIU LUCIAN împotriva sentinței penale nr. 134 din 23.03.2017 a Tribunalului Arad.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea pronunțată în ședința publică din 18 mai 2017, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, fiind stabilit termen de pronunțare pentru astăzi, când

INSTANȚA

Deliberând, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 134 din 23.03.2017 a Tribunalului Arad, în baza art. 598 alin. 1 lit. d C.p.p. rap. la art. 595 C.p.p., art. 4 Cod penal, art. 3 din Legea nr. 187/2012 și cu aplicarea Deciziei nr. 405/16.06.2016 a Curții Constituționale, a fost admisă contestația la executare declarată de petentul condamnat Tender Ovidiu Lucian împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București-Secția I Penală, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/08.06.2015 a Curții de Apel București- Secția a II a Penală, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006.

Au fost desființate în parte hotărârile penale de mai sus privitoare la petentul condamnat Tender Ovidiu Lucian, în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 Cod penal, pe care a constatat-o dezincriminată.

A fost anulată pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată petentului pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, prev. de art. 47 Cod penal rap. la art. 297 Cod penal și rap la art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 79 alin. 3, art. 35 alin. 1, art. 36 alin. 1 Cod penal, art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară și pedeapsa accesorie aplicate pentru această infracțiune.

A fost descontopită pedeapsa rezultantă de 12 ani și 7 luni închisoare și au fost repuse pedepsele în individualitatea lor, respectiv:

- 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei;

- 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei;

- 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei;

- 5 închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei.

În temeiul art. 38 alin. 1 rap. la art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal au fost contopite pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea, și anume aceea de 5 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse, respectiv de 4 ani și 2 luni închisoare, petentul urmând să execute în final pedeapsa de 9 ani și 2 luni închisoare.

În tem. art. 45 alin. 3 lit. a Cod penal rap. la art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal a fost aplicată petentului pedeapsă complementară cea mai grea, respectiv interzicerea exercițiului drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art. 45 Cod penal a fost aplicată petentului ca pedeapsă accesorie interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei.

În temeiul art. 72 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicată, durata reținerii și arestării preventive de la 03.03.2006 la 29.08.2006, precum și de la 08.06.2015 la zi.

A fost anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 6329 din 08.06.2015 emis de Tribunalul București - Secția I Penală și s-a dispus emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii conform prezentului dispozitiv.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că prin cererea înregistrată la instanță la data de 15 februarie 2017, condamnatul Tender Ovidiu Lucian a formulat contestație la executare împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București-Secția I Penală, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/08.06.2015 a Curții de Apel București-Secția a II a Penală, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, solicitând să se constate incidența dispozițiilor art. 4 din Codul penal, raportat la art. 4 din Codul penal, raportat la art. 3 din Legea de punere în aplicare nr. 187/2012, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016 și a împlinirii termenului de 45 de zile în care legiuitorul avea obligația de punere în acord a legii cu Decizia Curții Constituționale.

A solicitat instanței anularea mandatului de executare al pedepsei, descontopirea pedepsei rezultante aplicate, repunerea pedepselor în individualitatea lor, anularea pedepsei principale, complementare și accesorii pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave asupra unei infracțiuni de spălare a banilor, recontopirea celorlalte pedepse, stabilind o nouă pedeapsă rezultantă și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii.

În motivarea contestației s-a arătat că prin Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 s-a stabilit că dispozițiile legale care incriminau infracțiunea de abuz de serviciu atât în Codul penal anterior cât și în reglementarea actuală, nu respectă exigențele impuse de legea supremă decât în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

Or, în speță, încălcarea atribuțiilor reținute în sarcina condamnaților Dumitrescu Cecilia și Badea Marin care au fost instigați de petent, nu au fost stabilite prin norme primare - legi și ordonanțe; așadar fapta pentru care a fost condamnat petentul nu este prevăzută de legea penală, lipsind situația premisă. În privința acestor condamnați s-a reținut încălcarea atribuțiilor de serviciu: „conform organigramei și standardelor ISO 901 aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești... conform fișelor postului și fișelor normelor de muncă, lucru pe care nu l-a făcut, încălcând aceste reguli cu bună știință” și respectiv încălcarea atribuțiilor de serviciu stabilite în baza unui „contract de mandat”.

S-a mai arătat că fapta de instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu pentru care, prin rechizitoriu, fusese trimis în judecată petentul a constat în aceea că: „în calitate de asociat prin SC Tender SA Timișoara la SD Carom SA Onești i-a determinat împreună cu inc. Iancu Alexandru Marian... pe inv. Dumitrescu Cecilia și Bodea Marin... să încheie în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/2002, cesiune de creanță nr. 26-bis/2003 și de garanție mobilă nr. 329/25.11.2003...”

Așadar, în speță având în vedere că atribuțiile de serviciu încălcate de petent nu sunt prevăzute într-o dispoziție primară (lege sau ordonanță), fapta pentru care fusese condamnat nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 Cod penal, conform celor precizate de Curtea Constituțională.

A mai solicitat instanței ca, în situația în care se va recurge la o interpretare strictă a dispozițiilor art. 595 C.p.p. rap. la art. 4 Cod penal, respectiv doar în ipoteza unei legi penale de dezincriminare, dar nu și în ipoteza unei decizii de neconstituționalitate, prin invocarea excepției de neconvenționalitate a art. 595 C.p.p. și art. 4 Cod penal, în baza art. 7 din CEDO privind dreptul de legalitate penală substanțială, să înlăture de la aplicabilitate dispozițiile naționale și să facă aplicabile direct și prioritar dispozițiile art. 7 din CEDO.

Din analiza înscrisurilor existente la dosarul cauzei, tribunalul a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr.2858/16.12.2014 a Tribunalului București, pronunțată în dosarul cu nr. 28726/3/2006, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 862 A din 08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II a Penală, dosar nr. 28726/3/2006, s-a aplicat petentului pedeapsa rezultantă de 12 ani și 7 luni închisoare, pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de

abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, i s-a aplicat pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare.

În baza hotărârii de condamnare s-a emis mandatul de executare nr. 6329 din 08.06.2015 de Tribunalul București- Secția I Penală.

Potrivit dispozițiilor legale aplicabile în speță și prev. de art. 598 alin. 1 lit. d C.p.p.: „Contestația contra executării unei sentințe penale definitive se poate face...d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.”

Potrivit art. 595 C.p.p.: „(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori o lege care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 4 și 6 din Codul penal.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) se face din oficiu sau la cererea procurorului ori a persoanei condamnate de către instanța de executare, iar dacă persoana condamnată se află în executarea pedepsei sau a unei măsuri educative, de către instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție se află locul de deținere sau, după caz, centrul educativ ori centrul de detenție.”

Dispozițiile art. 4 Cod penal prevăd următoarele: „Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.”

Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 187/2012 prevăd următoarele: „(1) Dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.”

Conform art. 297 alin. 1 C.pen. infracțiunea de abuz în serviciu constă în „Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice”.

Prin Decizia nr. 405/2016 pronunțată de Curtea Constituțională la data de 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial la data de 08.07.2016 (deci ulterior rămânerei definitive a hotărârii de condamnare a contestatorului), a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal actual sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

În considerentele deciziei menționate se arată următoarele: „60. (...) Curtea statuează că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

61. (...) Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice.

65. În concluzie, în materie penală, principiul legalității incriminării, „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege”, impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe

care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale. Pentru aceste argumente, Curtea constată că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție prin faptul că permit configurarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin activitatea altor organe, altele decât Parlament - prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție -, sau Guvern - prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. 1 Constituție prevăd următoarele: „(1) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept...”

Tribunalul Arad a reținut că ulterior publicării Deciziei nr. 605/2016 a Curții Constituționale în Monitorul Oficial, respectiv la data de 08.07.2016, Parlamentul - ca organ legislativ al țării, nu a pus de acord, în termen de 45 de zile, prevederile declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, astfel încât a intervenit o dezincriminare parțială, o încetarea a efectelor juridice, pentru fapta prev. de art. 297 alin. 1 C.p. privind încălcarea atribuțiilor de serviciu stipulate în afara normelor primare; această faptă nu mai este incriminată, nemaiputând fi evident sancționată.

Curtea Constituțională a prevăzut în ce condiții norma de incriminare a infracțiunii de abuz în serviciu este constituțională, respectiv numai în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”

În speță, conduita infracțională reținută în sarcina petentului contestator constă în instigarea numiților Dumitrescu Cecilia și Badea Marin la încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute în organigrama și standardele ISO 901 aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești conform fișelor postului și fișelor normelor de muncă, precum și în contractul de mandat nr. 1014/28.05.2002.

Așadar, activitatea infracțională reținută în sarcina petentului și pentru care a fost condamnat, nu vizează o încălcare a dispozițiilor legale primare, ci vizează o încălcare a unor norme stipulate în organigrama și standardele ISO 901 și în contractul de mandat, norme care nu au natura juridică a unei legi, situație în care conduita sa nu se circumscrie noimei de incriminare prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal actual (art. 297 Cp 1969) respectiv „prin încălcarea legii”.

Având în vedere această precizare a elementului material al infracțiunii de abuz în serviciu și reținând normele/regulile încălcate de inculpat, reguli prevăzute în afara legislației primare; tribunalul a apreciat că fapta pentru care a fost condamnat petentul nu este prevăzută de legea penală.

Tribunalul Arad a constatat că prin hotărârea de condamnare a petentului contestator, respectiv sentința penală nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București-Secția I Penală, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/08.06.2015 a Curții de Apel București-Secția a II a Penală, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, nu s-a reținut că acesta ar fi încălcat în exercitarea atribuțiilor de serviciu prevederile vreunei legi, sau ordonanțe sau ordonanțe de urgență, ci doar pe cele stipulate în organigrama și standardele ISO 901, precum și în contractul de mandat.



Pe cale de consecință, fiind intervenită dezincriminarea faptei pentru care s-a dispus condamnarea contestatorului, respectiv încălcarea atribuțiilor de serviciu care atribuțiuni nu au fost cuprinse în legislația primară, tribunalul a admis contestația la executare declarată de petentul condamnat Tender Ovidiu Lucian împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București-Secția I Penală, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/08.06.2015 a Curții de Apel București- Secția a II a Penală, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, a desființat în parte hotărârile penale de mai sus privitoare la petentul condamnat Tender Ovidiu Lucian, în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 Cod penal, pe care a constatat-o dezincriminată și soluționând cauza, a anulat pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată petentului pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, prev. de art. 47 Cod penal rap. la art. 297 Cod penal și rap la art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 79 alin. 3, art. 35 alin. 1, art. 36 alin. 1 Cod penal, art. 19 din Legea nr. 682/2002, precum și pedeapsa complementară și pedeapsa accesorie aplicate pentru această infracțiune; a descontopit pedeapsa rezultantă de 12 ani și 7 luni închisoare și a repus pedepsele în individualitatea lor respectiv: 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei, 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei; 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei; 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 19 din Legea nr. 682/2002; pedeapsa complementară privind interzicerea exercițiului drepturilor, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale și pedeapsa

accesorie privind interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei.

În tem. art. 38 alin. 1 rap. la art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal a contopit pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea și, anume aceea de 5 ani închisoare la care a adăugat un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse, respectiv de 4 ani și 2 luni închisoare, petentul urmând să execute în final pedeapsa de 9 ani și 2 luni închisoare.

În tem. art. 45 alin. 3 lit. a Cod penal rap. la art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal, a aplicat petentului pedeapsă complementară cea mai grea respectiv interzicerea exercițiului drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În tem. art. 45 Cod penal, a aplicat petentului ca pedeapsă accesorie interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k Cod penal pe durata executării pedepsei.

În tem. art. 72 Cod penal, a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii și arestării preventive de la 03.03.2006 la 29.08.2006, precum și de la 08.06.2015 la zi.

A anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 6329 din 08.06.2015 emis de Tribunalul București- Secția I Penală și a dispus emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii conform prezentului dispozitiv.

Împotriva acestei sentințe penale au formulat contestație DIICOT – Biroul Teritorial Arad și contestatorul Tender Ovidiu Lucian.

În motivarea contestației formulate de procuror s-a arătat că Tribunalul Arad a admis contestația formulată de condamnatul Tender Ovidiu Lucian în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 C.p., pe care o constată dezincriminată și a anulat pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare pentru infracțiunea de instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 297 C.p. fără a proceda la verificarea aspectelor referitoare la infracțiune, care se regăsesc în rechizitoriul nr. 692/P/2005 din 24.08.2006 al DIICOT și în motivarea sentinței penale nr. 2858 din 16.12.2014 a Tribunalului București, preluând motivarea contestatorului.

Procurorul a arătat că în speța de față nu se poate susține că la reținerea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu nu s-au avut în vedere norme primare, respectiv legi sau ordonanțe, întrucât din hotărârea Tribunalului București rezultă că numiții Tender Ovidiu Lucian și Iancu Alexandru Marian, folosindu-se de calitatea și poziția dominantă de acționari majoritari, i-au determinat pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, în calitate de director general și președinte al consiliului de administrație al SC CAROM SA, respectiv administrator special al aceleiași societăți, să încheie în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/05.07.2002, cesiunea de creanță nr. 206 bis/2003 și de garanție reală mobilă nr. 329 din 25.11.2003, Tribunalul București având în vedere la individualizarea pedepsei și modul concret prin care inculpatul Tender Ovidiu Lucian i-a determinat pe cei doi inculpați menționați mai sus să încalce cu știință dispozițiile legale și normele interne de încheiere și derulare a unor contracte vădit păgubitoare pentru CAROM SA și, implicit, atribuțiile de serviciu, făcându-se vorbire și despre faptele descrise în rechizitoriul nr. 692/P/2005 din 24.08.2006 al DIICOT.

În ceea ce privește posibilitatea ca Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale să poată constitui temei pentru promovarea unei contestații la executare, s-a arătat că deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, urmând a se aplica în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial, „facta futura”, și având în vedere faptul că excepția de neconstituționalitate este de principiu o

chestiune prejudicială, o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexă situațiilor juridice pendinte.

S-a mai arătat că în mod excepțional deciziile Curții Constituționale se aplică și acelor situații care au devenit „facta praeterita”, în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, indiferent dacă până la momentul publicării în Monitorul Oficial a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea acestea au fost soluționate definitiv, de vreme ce prin exercitarea căii de atac a revizuirii decizia Curții Constituționale se va aplica acestor cauze.

Procurorul a mai arătat că fiind vorba de un raport juridic epuizat, „facta praeterita”, partea nu mai poate solicita aplicarea deciziei de admitere pentru acțiune în justiție, în caz contrar consecința fiind extinderea efectelor deciziei curții pentru trecut, iar Decizia nr. 405/2016 nu mai poate constitui temei pentru promovarea unei contestații la executare prin care să se constate dezincriminarea „in concreto” a infracțiunii de abuz în serviciu prin care s-a dispus o soluție definitivă.

În motivare s-a subliniat ideea că norma incidentă a beneficiat de o prezumție de constituționalitate care nu a fost răsturnată decât ulterior pronunțării hotărârii prin care s-a tranșat în mod definitiv litigiul, în caz contrar incidența deciziei de admitere a Curții Constituționale ar echivala cu atribuirea de efecte „ex tunc” actului jurisdicțional al Curții Constituționale, cu încălcarea disp. art. 147 al. 4 din Constituția României și ar nega în mod nepermis autoritatea de lucru judecat.

Se mai arată că hotărârile judecătorești definitive la data deciziei Curții Constituționale, nu pot fi puse în discuție sub aspectul înlăturării, modificării, stingerii pedepsei în temeiul art. 595 sau 598 al. 1 lit. d C.p.p., fiind rolul legiuitorului ca în urma deciziei Curții Constituționale să adopte o lege de punere de acord cu aceasta, în conformitate cu art. 147 al. 1 din Constituția României, care să cuprindă soluția legislativă de dezincriminare, pentru ca subiectele de drept aflate în executarea unei pedepse să beneficieze de disp. art. 4 sau art. 6 din Codul penal coroborate cu art. 595 C.p.p.

În final, s-a solicitat desființarea sentinței pronunțate de Tribunalul Arad și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se respingă contestația la executare și menținerea în întregime a sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București – Secția I Penală, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II Penală.

Procurorul, cu ocazia dezbaterii pe fond a contestației, a extins motivele contestației invocând disp. art. 599 al. 5 C.p.p. în sensul că, contestația la executare formulată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian ar fi inadmisibilă, întrucât există identitate de persoane, obiect, motive și apărări raportat la faptul că scopul formulării ambelor contestații la executare, respectiv prezenta contestație la executare și cea soluționată prin sentința penală nr. 407/PI/16.12.2015 a Tribunalului Timiș, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 59/CO din 17.03.2016 a Curții de Apel Timișoara, fiind reducerea cuantumului pedepsei ca urmare a înlăturării unor pedepse aplicate pentru unele infracțiuni.

Contestația formulată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian nu a fost motivată în scris, iar la termenul de judecată din data de 18 mai 2017 acesta a solicitat ca instanța să ia act de retragerea contestației formulate în cauză, acest aspect fiind consemnat în declarația depusă la dosar.

Examinând sentința penală contestată prin prisma motivelor invocate, dar și din oficiu, instanța constată că, contestația formulată de DIICOT – Biroul Teritorial Arad este fondată, pentru următoarele considerente.

Din actele și lucrările dosarului se poate observa că, contestatorul Tender Ovidiu Lucian se află în executarea unei pedepse de 12 ani și 7 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune prev. de art. 244 al. 2 C.p. – 2 ani și 6 luni închisoare, instigare



de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 297 C.p. rap. la art. 309 C.p. – 6 ani și 9 luni închisoare, constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 al. 2 C.p. – 5 ani închisoare, două infracțiuni de spălare de bani prev. de art. 29 al. 1 lit. a din L. 656/2002 – 5 ani închisoare și de art. 29 al. 1 lit. b din L. 656/2002 – 5 ani închisoare, aplicate prin sentința penală nr. 2858 din 16.12.2014 a Tribunalului București, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 862/A din 08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II Penală, fiind încarcerat în Penitenciarul Arad pentru executarea acestei pedepse.

Contestația la executare formulată de către Tender Ovidiu Lucian a vizat în principal înlăturarea pedepselor principale, complementare și accesorii pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 297 C.p. rap. la art. 309 C.p. și a unei infracțiuni de spălare de bani ce are ca infracțiune predicat infracțiunea de abuz în serviciu, ca urmare a pronunțării Deciziei nr. 405/16.06.2016 a Curții Constituționale și a împlinirii termenului de 45 zile în care legiuitorul avea obligația de punere în acord a legii cu decizia Curții Constituționale, iar în consecință instanța să anuleze mandatul de executare a pedepsei, să repună pedepsele în individualitatea lor ca urmare a descontopirii pedepsei rezultante, înlăturarea pedepselor principale, complementare și accesorii conform celor solicitate mai sus, recontopirea pedepselor rămase, stabilind o nouă pedeapsă rezultantă și, ca urmare, emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei.

În opinia instanței de control judiciar, soluția de admitere a contestației la executare în maniera solicitată de către contestatorul Tender Ovidiu Lucian, este nelegală, raportat la Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a disp. art. 297 C.p. nou și art. 246 C.p. vechi, din perspectiva interpretării textului de lege, respectiv a sintagmei „îndeplinește în mod defectuos”, în sensul că subzistă infracțiunea de abuz în serviciu doar în situația în care persoana în cauză a comis un abuz în serviciu „prin încălcarea legii”.

O primă observație trebuie făcută cu privire la efectele deciziilor Curții Constituționale rap. la art. 147 al. 4 din Constituția României, care prevede faptul că deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României, iar de la această dată deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, consacându-se efectul „ex nunc”, respectiv pentru viitor al deciziilor instanței de contencios constituțional, aplicându-se doar în privința raporturilor juridice care urmează să se nască după publicarea sa în Monitorul Oficial „facta futura”.

Doar în situații excepționale deciziile Curții Constituționale se aplică și acelor situații care au devenit „facta praeterita” în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor care au constituit obiectul deciziei constituționale invocate, indiferent dacă cauza pe fond a fost sau nu soluționată definitiv la momentul publicării în Monitorul Oficial al deciziei Curții Constituționale, calea procesuală prin care se va aplica însă decizia de admitere a Curții Constituționale fiind calea extraordinară de atac a revizuirii.

În speța de față, instanța de control judiciar apreciază că este vorba de un raport juridic epuizat, iar contestatorul Tender Ovidiu Lucian nu mai poate solicita aplicarea Deciziei nr. 405/16.06.2016 a Curții Constituționale, întrucât ea nu poate constitui temei legal pentru desființarea unei decizii definitive de condamnare, deoarece în caz contrar consecința ar fi extinderea efectelor deciziei Curții Constituționale pentru trecut, ceea ce este nelegal.

Revenind la cazul de față, instanța apreciază că decizia Curții Constituționale precitată nu putea constitui temei legal pentru promovarea contestației la executare prin care să se constate dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu, pentru care instanța competentă a aplicat o pedeapsă în mod definitiv, în cazul de față contestatorul Tender Ovidiu Lucian fiind

condamnat la o pedeapsă de 6 ani și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, aplicată în mod definitiv prin sentința penală nr. 2858 din 16.12.2014 a Tribunalului București, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 862/A din 08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II Penală.

Tribunalul Arad, prin admiterea contestației practic a încălcat autoritatea de lucru judecat de care s-a bucurat hotărârea contestată, ceea ce este nelegal, iar mai mult decât atât a dat Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale un efect retroactiv „ex tunc”, ceea ce contravine dispozițiilor art. 147 al. 4 din Constituția României, întrucât până la momentul apariției acestei decizii, art. 297 C.p. care reglementează infracțiunea de abuz în serviciu, s-a bucurat de o prezumție de constituționalitate, inclusiv în momentul pronunțării hotărârii de condamnare.

Astfel, decizia constituțională precitată nu poate constitui motiv de înlăturare, modificare, stingere a pedepsei în temeiul art. 595 sau 598 al. 1 lit. d C.p.p., fiind rolul legiuitorului ca în urma deciziei Curții Constituționale să adopte o lege de punere de acord cu decizia respectivă, în conformitate cu art. 147 al. 1 din Constituția României, care să cuprindă soluția legislativă de dezincriminare, pentru ca subiectele de drept aflate în executarea pedepsei, cum e cazul contestatorului Tender Ovidiu Lucian, să beneficieze de disp. art. 4 sau 6 din Codul penal privind dezincriminarea unor infracțiuni sau aplicarea legii mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

Instanța de control judiciar nu va intra într-o detaliere cu privire la primul motiv invocat de procuror în contestație și dezbătut în contradictoriu, pe larg, cu ocazia dezbaterilor pe fond a contestației la executare în calea de atac a contestației, raportat la motivele arătate mai sus, în sensul că decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 nu poate avea efect asupra hotărârii de condamnare a contestatorului Tender Ovidiu Lucian, neputând fi încălcată autoritatea de lucru judecat de care se bucură hotărârea de condamnare a acestuia.

A intra în dezbateră faptul dacă contestatorul Tender Ovidiu Lucian a încălcat norme primare, respectiv legi, ordonanțe sau hotărâri ale guvernului sau alte acte normative cu rang inferior, sau dacă nu a încălcat nici un fel de prevedere legală care să atragă o sancțiune penală (invocându-se încălcarea unor dispoziții care nu fac parte din legislația primară și atrag doar consecința aplicării cel mult a unei contravenții), ar echivala cu reanalizarea cauzei pe fondul ei, ceea ce nu este posibil în această cale a contestației la executare, hotărârea de condamnare beneficiind de autoritate de lucru judecat.

În acest context, Tribunalul Arad, pentru argumentele care au fost arătate mai sus, nu putea să constate dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 C.p., apreciind că, urmare a Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial la 08.07.2016, ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare a contestatorului Tender Ovidiu Lucian, și raportat la trecerea termenului de 45 zile în care Parlamentul României, ca organ legislativ al țării, trebuia să pună în acord prevederile declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, intrând într-o analiză pe fond a cauzei în sensul că, contestatorul Tender Ovidiu Lucian, în opinia sa, nu a încălcat norme penale care să facă parte din legislația primară, parchetul contestând acest aspect, arătând că dimpotrivă, acesta a încălcat dispozițiile OUG nr. 25/2002, modificată ulterior prin Legea nr. 198/2003 și Legea nr. 340/2005.

În acest sens, nu pot fi primite nici apărările contestatorului în legătură cu fondul cauzei, arătându-se că, contractul de cesiune de creanță nr. 260 bis/2003 ar fi fost încheiat fără eludarea dispozițiilor OUG nr. 25/2002 modificată ulterior, referitoare la privatizarea și monitorizarea post-privatizare, această chestiune fiind lămurită prin hotărârea de condamnare care a dobândit autoritate de lucru judecat și nu mai poate fi repusă în discuție pe calea contestației la executare, dar nici aspectele legate de Decizia nr. 6/2017 a ICCJ, Completul

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, întrucât această decizie se referă la altă situație decât cea în care se află condamnatul Tender Ovidiu Lucian, ea referindu-se la interpretarea art. 253 ind. 1 C.p. vechi în sensul lămuririi incidenței Deciziei Curții Constituționale nr. 603/2015 în privința faptei funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut direct sau indirect un folos patrimonial pentru o persoană cu care s-a aflat în raporturi financiare.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității contestației la executare invocată de procuror cu ocazia dezbaterii contestației, raportat la disp. art. 599 al. 5 C.p.p., instanța constată că aceasta este total nefondată întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legii pentru a fi considerată inadmisibilă contestația la executare formulată în prezentul dosar, neexistând identitate de persoană, de temei legal, de motive și de apărări.

Astfel, se poate observa că în contestația la executare soluționată de Tribunalul Timiș prin sentința penală nr. 407/PI/16.12.2015, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 59/CO din 17.03.2016 a Curții de Apel Timișoara în dosarul nr. 4464/30/2015\*, prin care s-a respins cererea formulată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian împotriva sentinței penale nr. 2858/2014 a Tribunalului București – Secția I Penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 862/A din 08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II Penală, a vizat stingerea și micșorarea pedepselor la care a fost condamnat, pe motivul intervenției prescripției răspunderii penale, respectiv schimbarea încadrării juridice a faptelor, temeiul de drept fiind art. 598 al. 1 lit. d C.p.p., iar în prezenta contestație la executare s-a invocat dezincriminarea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave și în formă continuată, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016, temeiul de drept fiind art. 595 C.p.p., art. 4 C.p. și art. 3 din Legea nr. 187/2012.

Observând aceste aspecte, instanța constată că există doar identitate de persoană, ambele contestații la executare fiind formulate de același contestator, Tender Ovidiu Lucian, însă temeiul legal, motivele și apărăriile sunt diferite, nici nu se putea vorbi de aceleași motive și apărări în condițiile în care Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 a fost pronunțată ulterior deciziei penale nr. 59/CO din 17.03.2016 a Curții de Apel Timișoara, astfel că excepția inadmisibilității contestației la executare este nefondată, simplul argument că se urmărește micșorarea pedepsei nu este de natură să atragă incidența textului prev. de art. 599 al. 5 C.p.p.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 599 al. 3 C.p.p. se va lua act de retragerea contestației formulate de contestatorul TENDER OVIDIU LUCIAN împotriva sentinței penale nr. 134 din 23.03.2017 a Tribunalului Arad.

În baza art. 425 ind. 1 al. 7 pct. 2 lit. a C.p.p. rap. la art. 597 al. 7 C.p.p., se va admite contestația formulată de D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Arad împotriva sentinței penale nr. 134 din 23.03.2017 a Tribunalului Arad, va fi desființată sentința penală contestată și rejudecând:

În baza art. 599 al. 1 C.p.p. se va respinge contestația la executare formulată de contestatorul TENDER OVIDIU LUCIAN, în baza art. 598 al. 1 lit. d C.p.p., art. 595 C.p.p., art. 4 C.p. și art. 3 din Legea nr. 187/2012, împotriva sentinței penale nr. 2858 din 16.12.2014, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. 28726/3/2006, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/A din 08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II Penală, pronunțată în dosarul nr. 28726/3/2006.

În baza art. 275 al. 2 C.p.p. va fi obligat contestatorul la 100 lei cheltuieli judiciare față de stat.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate cu contestația procurorului vor rămâne în sarcina statului.

Se va dispune plata sumei de 50 lei din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Timiș, reprezentând onorariu parțial avocat oficiu.

PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
D E C I D E:

În baza art. 599 al. 3 C.p.p. ia act de retragerea contestației formulate de contestatorul TENDER OVIDIU LUCIAN împotriva sentinței penale nr. 134 din 23.03.2017 a Tribunalului Arad.

În baza art. 425 ind. 1 al. 7 pct. 2 lit. a C.p.p. rap. la art. 597 al. 7 C.p.p., admite contestația formulată de D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Arad împotriva sentinței penale nr. 134 din 23.03.2017 a Tribunalului Arad.

Desființează sentința penală contestată și rejudecând:

În baza art. 599 al. 1 C.p.p. respinge contestația la executare formulată de contestatorul TENDER OVIDIU LUCIAN, în baza art. 598 al. 1 lit. d C.p.p., art. 595 C.p.p., art. 4 C.p. și art. 3 din Legea nr. 187/2012, împotriva sentinței penale nr. 2858 din 16.12.2014, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. 28726/3/2006, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 862/A din 08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția II Penală, pronunțată în dosarul nr. 28726/3/2006.

În baza art. 275 al. 2 C.p.p. obligă contestatorul la 100 lei cheltuieli judiciare față de stat.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate cu contestația procurorului rămân în sarcina statului.

Dispune plata sumei de 50 lei din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Timiș, reprezentând onorariu parțial avocat oficiu.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25 mai 2017.

PREȘEDINTE,  
GHEORGHE BUGARSKY

GREFIER,  
ADRIANA BECHE

Red. Gh.B./12.06.2017  
Tehnored. A.B.  
2 ex./ 13 Iunie 2017  
Trib.Arăd – jud. L.M.Stef